

Stille Zaterdag - uur 24 - van 4 tot 5 p.m.

De Verlatenheid van de Allerheiligste Maagd Maria. (3)

« De zielen hebben mij het leven gekost van mijn Zoon, die ook God is.»

(...) Met bovenmenselijke kracht kan je het graf van uw Zoon verlaten en keer je terug naar Jeruzalem langs dezelfde weg als je gekomen bent.

Je hebt nauwelijks een paar stappen gezet en je haast je naar het Kruis waaraan Jezus zoveel geleden heeft en gestorven is.

Je omarmt het. Je ziet dat het nog rood is van het bloed en in je hart hernieuwt zich alle pijn die Jezus erop doorstaan heeft.

Je kan je verdriet niet meer inhouden, en in je onuitsprekelijke pijn *roep je uit*:

"O Kruis, waarom was je zo wreed jegens mijn Zoon?

Je hebt Hem in niets gespaard, en je bent in alles onverzettelijk geweest.

Toen Hij wilde drinken hebt je mij, moeder van smarten, niet toegestaan Hem ook maar een slokje water te geven. Zijn dorstige mond kreeg enkel azijn en gal.

Mijn hart is doorboord door de pijn en kwijnt weg!

Hoe graag had ik mijn hart veranderd in een verfrissende drank om zijn lippen nat te maken en zijn dorst te lessen. Maar tot mijn groot verdriet werd ik afgewezen.

O wreed maar heilig kruis, want je bent geheiligd, nee vergoddelijkt, door de aanraking van mijn Zoon! Verander de wreedheid waarmee je Hem behandelde, in medelijden met de arme stervelingen.

Omwille van het lijden dat mijn Zoon door u heeft ondergaan, smee ik om barmhartigheid en kracht voor alle lijdende mensen, opdat niemand verloren gaat in hun kruis en beproeving.

O, wat zijn deze zielen mij dierbaar!

Ze hebben mij het leven gekost van mijn Zoon, die ook God is.

En ik, zijn Moeder en Mede-verlosseres van de mensenfamilie, laat de zielen als erfenis aan u na, O Heilig Kruis! Ik kus je nu bij mijn afscheid."

Arme moeder, wat heb ik een medelijden met u! Bij elke stap ontmoet je nieuw leed.

Naarmate je lijden onmetelijk toeneemt, worden deze golven steeds bitterder en overspoelen je. Je zinkt erin weg en het lijkt alsof je elk ogenblik zal sterven.

Nu ben je aangekomen op de plaats waar je Jezus ontmoette onder de zware last van het kruis. Hij was uitgeput, druipend van het bloed, met een bos doornen op zijn hoofd. Deze botsten tegen het kruis en boorden zich steeds dieper in zijn hoofd en bezorgden Hem doodsangsten.

Op deze plaats ontmoetten de blikken van Jezus de uwe en zij zochten medelijden bij u.

Maar de soldaten dreven Hem voorwaarts om Hem en u deze troost te ontnemen.

Ze deden Hem vallen, en bij elke val vergoot Hij nieuw bloed.

Moeder, je ziet deze plaatsen nat van het bloed. Je knielt neer op de grond om de met bloed besmeurde aarde te kussen en ik hoor je zeggen:

"Mijn engelen, kom en bescherm dit Bloed, opdat er geen druppel vertrapt en ontheiligd wordt!" (...)